

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

David zondigt tegen God

Toen David hoorde dat Bathseba in verwachting was, begreep hij dat hij de vader was. Dat zou een grote schande voor Bathseba zijn, en er stond voor hen beide de doodstraf op. Uria moest maar snel thuiskomen. Dan hoefde niemand te weten wat er was gebeurd, want het zou lijken alsof Uria de vader was. Maar God had het wel gezien - voor Hem kun je niets verbergen. Snel stuurde David een boodschap naar het leger, met het verzoek Uria te laten komen. Toen die was gekomen, deed David alsof hij belangstellend naar de strijd was, en zei dat Uria naar huis mocht gaan. Maar Uria dacht er niet aan dat te doen. In gedachte was hij bij de soldaten. De strijd zou elk ogenblik kunnen beginnen, en zou hij dan lekker naar huis gaan? David werd erg ongerust, en probeerde het nog eens. Hij liet hem lekker eten, en maakte hem dronken; dan zou hij wel naar huis gaan. Ook die nacht ging Uria niet. In wanhoop bedacht David een vreselijke misdaad. Hij stuurde Uria terug met een brief voor Joab, de opperbevelhebber. Daarin stond dat hij Uria in de strijd op een plek moest zetten waar hij zeker gedood zou worden. David wilde dus dat Uria zou sterven; en dat was moord! Joab gehoorzaamde de koning, en zorgde ervoor dat Uria in het eerste gevecht gedood werd. Joab stuurde een boodschapper naar David, om te vertellen dat een aantal mannen gedood was, omdat ze te dicht bij een stad waren gaan staan. En als de koning boos werd, omdat het dom was om daar te staan, moest hij zeggen dat ook Uria gedood was. Toen David het hoorde, begreep hij waarom Joab mannen op zo'n domme plek had gezet. Hij zei heel schijnheilig dat Joab het niet erg moest vinden; er sneuvelen nu eenmaal altijd soldaten in een oorlog. David, de man die God zo trouw diende, was nu ver van God afgedwaald: overspel, doodslag, huichelarij. Hoe kon hij zo slecht zijn geworden? David liet Bathseba naar het paleis komen, en trouwde met haar. De baby werd geboren en alles leek goed. Toen kwam de profeet Nathan bij hem, en vertelde hem een zielig verhaal. Er waren twee mannen, de een was rijk, de ander arm. De arme had één lammetje, waar hij veel van hield. De rijke had een stal vol. Maar toen hij een gast had, wilde hij geen dier van zijn eigen kudde slachten, en nam het lammetje van de arme man om dat te slachten. David werd heel boos, en zei: 'Hoe durft hij, die man moet sterven nadat hij eerst het lammetje vergoed heeft'. Toen zei de profeet: "U bent die man". Hoe David reageerde lees je de volgende keer. N.D.

Sam had biologieles. Het ging over ogen in de dierenwereld. Sam vond het heel interessant. Hij wist al van de enorme ogen van de libel, en dat een uil zijn hoofd 180 graden kan draaien om makkelijker vast te stellen waar zijn prooi zich bevindt. Maar nu had de juf het over een soort hagedis, die zijn twee ogen afzonderlijk van elkaar kan draaien! De kameleon, want daar ging het om, kan met het ene oog zien wat vóór hem zit, en met het andere oog wat achter hem zit. En dat tegelijk! Dit kan geen enkel ander dier.

Zijn grote ogen maken het hem mogelijk zowel zijn prooi te zien als zich voor vijanden te beschermen. De juf vroeg of iemand een andere opvallende

eigenschap van de kameleon wist. Omdat niemand de vinger opstak, liet ze een paar foto's zien; en toen had iedereen het door: de kameleon kan van kleur veranderen! Wanneer een vijand nadert, neemt de huis

van de kameleon de kleur aan van de bladeren en takken waarin hij zich schuil houdt. Zijn tong is ook heel bijzonder: die is langer dan zijn hele lichaam, en geschikt om zijn prooi bliksemsnel te vangen. Vanuit zijn schuilplaats katapulteert hij zijn tong om insecten te grijpen. En dat vraagt veel geduld; soms moet hij urenlang wachten op een prooi.

Thuisgekomen zocht Sam meer informatie over deze bijzondere hagedis. Hij ontdekte dat die onder andere in het land Israël algemeen voorkomt, vooral waar water en bomen bij elkaar komen. Zou er in de Bijbel iets over kameleons staan? Er bleek maar één plaats te zijn: Leviticus 11:30. Daar staat dat het voor de Israëlieten een onrein dier was, en zij het daarom niet mochten eten. "Maar waarom niet?" Papa kwam te hulp: "Het volk Israël moest een bijzonder volk zijn. God gaf hen daarom een wet, die hen apart van de andere volken liet zijn. Onder andere door de voedselwetten moesten zij leren wat rein en onrein is, wat heilig en onheilig is. Nu is dat veranderd, want de Here Jezus heeft gezegd dat er geen verschil meer is tussen reine en onreine dieren" (Marcus 7:19 en Handelingen 10:9-15). "Wees maar niet bang", zei Mama, "we gaan geen kameleon eten hoor!"

C.T.

Wist je dat?

De ontwikkeling van de Bijbel

1. Gebruikte materialen

Bij jou thuis is vast wel een Bijbel, en misschien ook een mooie kinderbijbel. Er is veel te koop, van goedkoop tot heel duur. Dat was echt niet altijd zo. Heel vroeger waren er helemaal geen Bijbels, of ze waren duur, of de mensen konden ze niet lezen. Voor veel mensen in arme landen is dat nog altijd zo.

Het woord 'Bijbel' komt van het Griekse woord 'biblia', dat 'boeken' betekent. De Bijbel lijkt één boek, maar hij bestaat uit 66 'boeken', verdeeld over twee delen: Het eerste heeft 39 boeken, en wordt 'Het Oude Testament' genoemd. Het tweede deel - 'Het Nieuwe Testament' - heeft 27 boeken. Elk boek heeft een eigen naam. In elke Bijbel staat een lijst van die boeken, die het opzoeken makkelijker maakt. Maar het is toch wel heel handig als je de Bijbelboeken in volgorde uit je hoofd kent. Dan kun je alles snel vinden.

Hoe zijn de Bijbelboeken eigenlijk ontstaan? Niet één schrijver, maar vele hebben er onder Gods leiding aan gewerkt. De eerste verhalen werden al rond 1500 voor Christus in het Hebreeuws - de taal van de Israëlieten - op kleitabletten geschreven. Voor een boek waren er daar veel van nodig; vooral omdat de eerste regel op een tablet dezelfde was als de laatste op het vorige. Zo kon je je nooit vergissen in de volgorde van de tabletten. Er zijn heel veel kleitabletten gevonden, maar geen enkele die door een Bijbelschrijver beschreven is. De tabletten werden steeds heel precies overgeschreven.

Toen van papyrusriet papierrollen konden worden gemaakt, werd alles anders. Er kon veel meer tekst op dan op een kleitablet, en ze waren eenvoudig om mee om te gaan en makkelijk te vervoeren. Een boekrol was meestal 5-10 meter lang, maar er zijn er ook gevonden van wel 40 meter. Je moest er heel voorzichtig mee zijn, want zo'n lange rol scheurde snel. Toen ze rollen van dierenhuid (perkament) gingen gebruiken, scheurden die niet zo snel. Op den duur werden er geen boekrollen meer gemaakt, maar men vouwde elk papyrusblad of perkament dubbel. Vier van zulke dubbelgevouwen bladen werden in elkaar geschoven. Zo begonnen ze te lijken op de boeken die wij kennen. De bladen konden aan beide zijden beschreven worden. Hoe het verder ging, lees je de volgende keer. N.D.

Internet

Over de kameleon is veel te vinden. Kijk voor zijn kleurverandering en zintuigen maar eens op:

www.jemenkameleon.nl/algemeen/anatomie

En op schooltv naar: www.schooltv.nl/video/de-kameleon-een-reptiel-met-schutkleuren/#q=%22kameleon%22

en: www.schooltv.nl/video/welk-dier-kan-het-beste-zien-verschillende-soorten-ogen/

Veel informatie over papyrus en het gebruik daarvan, vind je op:

streezoeker.blogspot.com/2011/03/papyrus.html

Je kunt zelf papier maken van papyrus. Hoe dat moet, zie je op vimeo.com/29006077

GOED OF FOUT ?

Geef bij de zinnen over de kameleon aan of ze goed of fout zijn. Als je het helemaal goed gedaan hebt, lees je één van de tweehonderd soorten kameleons. Succes!

- 1 Kameleons zijn een familie van hagedissen.
- 2 De ogen van een kameleon kunnen apart draaien.
- 3 Mannetjes en vrouwtjes hebben dezelfde kleur.
- 4 Kameleons kunnen van kleur veranderen.
- 5 Kameleons zijn groepsdieren.
- 6 De tong is langer dan zijn hele lichaam.
- 7 Kameleons zijn overdag actief.
- 8 Kameleons eten vooral plantaardig voedsel.
- 9 Kameleons hebben een dunne, platte staart.
- 10 Kameleons kunnen niet goed zwemmen.
- 11 Kameleons bewegen heel snel.
- 12 De meeste soorten kameleons leggen eieren.
- 13 De Israëlieten mochten kameleons eten.

goed	fout
J	B
E	R
U	M
E	I
G	N
K	R
A	O
T	M
P	E
L	A
N	E
O	T
K	N

Oplossing:.....